

Docket No.: 2709/0N095US0

(PATENT)

IN THE UNITED STATES PATENT AND TRADEMARK OFFICE

In re Patent Application of: Zlatoljub Milosavlejevic			
Application No.: Not Yet Assigned	Confirmation No.: N/A		
Filed: Concurrently Herewith	Art Unit: N/A		
For: ADJUSTABLE PLANAR ANTENNA	Examiner: Not Yet Assigned		
CLAIM FOR PRIORITY AND SUBMISSION OF DOCUMENTS			

Dear Sir:

P.O. Box 1450

Commissioner for Patents

Alexandria, VA 22313-1450

Applicant hereby claims priority under 35 U.S.C. 119 based on the following prior foreign application filed in the following foreign country on the date indicated:

Country	Application No.	Date
Finland	20021555	August 30, 2002

In support of this claim, a certified copy of the said original foreign application is filed herewith.

Dated: August 22, 2003

Respectfully submitted,

Lisa J. Ulrich

Registration No.: 45,168 DARBY & DARBY P.C.

P.O. Box 5257

New York, New York 10150-5257

(212) 527-7700

(212) 753-6237 (Fax)

Attorneys/Agents For Applicant

PATENTTI- JA REKISTERIHALLITUS NATIONAL BOARD OF PATENTS AND REGISTRATION

Helsinki 7.5.2003

ETUOIKEUSTODISTUS PRIORITY DOCUMENT

Hakija Applicant Filtronic LK Oy

Kempele

Patenttihakemus nro Patent application no 20021555

Tekemispäivä

30.08.2002

Filing date Kansainvälinen luokka

H010

International class

Keksinnön nimitys Title of invention

"Säädettävä tasoantenni"

Täten todistetaan, että oheiset asiakirjat ovat tarkkoja jäljennöksiä Patentti- ja rekisterihallitukselle alkuaan annetuista selityksestä, patenttivaatimuksista, tiivistelmästä ja piirustuksista.

This is to certify that the annexed documents are true copies of the description, claims, abstract and drawings originally filed with the Finnish Patent Office.

Apulaistarkastaja

Maksu

50 €

Fee 50 EUR

Maksu perustuu kauppa- ja teollisuusministeriön antamaan asetukseen 1027/2001 Patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista muutoksineen.

The fee is based on the Decree with amendments of the Ministry of Trade and Industry No. 1027/2001 concerning the chargeable services of the National Board of Patents and Registration of Finland.

10

15

20

25

30

Säädettävä tasoantenni

Keksintö koskee erityisesti matkaviestimiin soveltuvaa säädettävaa tasoantennia. Keksintö koskee myös tällaisella antennilla varustettua radiolaitetta.

Kannettavissa radiolaitteissa, varsinkin matkaviestimissä, antenni sijoitetaan mieluiten laitteen kuorien sisälle käyttömukavuuden vuoksi. Pienikokoisen laitteen sisäinen antenni on tavallisesti taso-tyyppinen, koska antenni tällöin helpoimmin saadaan sähköisiltä ominaisuuksiltaan tyydyttäväksi. Tasoantenniin kuulun säteileva taso ja tämän kanssa samansuuntainen maataso. Matkaviestimien pienentyessä myös paksuussuunnassa tasoantennin säteilevän tason ja maatason etäisyys toisistaan tulisi saada mahdollisimman pieneksi. Haittana etäisyyden pienentämisestä on kuitenkin, että antennin kaistanleveys/-leveydet pienenevät. Tällöin vaikeutuu tai käy mahdottomaksi ilman erityisjärjestelyjä kattaa yhtä useamman radiojärjestelmän käyttämät taajuusalueet, kun viestimen on tarkoitus toimia useammassa järjestelmässä, joiden taajuusalueet ovat suhteellisen lähellä toisiaan. Tällainen järjestelmäpari on esimerkiksi GSM1800 (Global System for Mobile telecommunicatious) ja GSM1900. Vastaavasti voi vaikeutua spesifikaatioiden mukaisen toiminnan varmistaminen yksittäisen järjestelmän sekä lähetys- että vastaanottokaistoilla.

Edelläkuvatuilta haitoilta vältytään, jos antennin resonanssitaajuutta tai -taajuuksia voidaan muuttaa sähköisesti siten, että resonanssitaajuuden ympärillä oleva antennin toimintakaista kattaa aina sen taajuusalueen, jota kulloinenkin toiminta edellyttää.

Julkaisusta JP 8242118 tunnetaan antennin resonanssitaajuuden säätöratkaisu, jossa säteilevän tason sivuilla on tason reunasta sen keskialueelle suuntannivia halkioita. Kuhunkin halkioon liittyy elektroninen kytkin, joka johtavana ollessaan oikosulkee kyseisen halkion tietystä kohtaa. Jonkin kytkimen tilan vaihtaminen muuttaa säteilevän tason sähköisiä mittoja ja siten antennin resonanssitaajuutta. Kullakin kytkimellä on erillinen ohjaus, joten antennia voidaan säätää portaattain. Ratkaisun haittana on, että yksittäisen kytkimen vaikutus on pieni, jolloin tarvitaan lukuisia kytkimiä. Kytkinkomponenttien määrä ja niiden asennus aiheuttavat merkittävän kustannuslisän.

Julkaisuista EP 0 678 030 ja US 5 585 810 tunnetaan ratkaisu, jossa säteilevän tason ja maatason välillä on sarjassa kapasitanssidiodi ja toinen kapasitiivinen elementti. Antennin resonanssitaajuutta muutetaan muuttamalla ohjausjännitteellä diodin kapasitaassia ohjauspiirin kautta. Ratkaisun haittana on, että se mutkistaa antennin pe-

rusrakennetta, jolloin antennin valmistuskustannukset ovat suhteellisen suuret. Tämä korostuu moniksista-antennin tapauksessa, jolloin tarvitaan erillinen järjestely kutakin toimintakaistaa varten.

Julkaisusta US 6 255 994 tunnetaan kuvan 1 mukainen ratkaisu. Siinä on antennin suorakulmainen säteilevä taso 2 ja maataso 3. Nämä on tuettu määrätylle etäisyydel-5 le toisistaan dielektrisellä kappaleella 14. Antennin toisessa päädyssä ovat säteile vään tasoon galvaanisesti liittyvinä syöttö/vastaanottojohdin 4 sekä ensimmainen 5 ja toinen 6 oikosulkujohdin. Syöttö/vastaanottojohdin on eristetty maatasosta tämän aukolla 3a, ensimmäinen oikosulkujohdin aukolla 3h ja toinen oikosulkujohdin aukolla 3c. Ensimmäinen vikosulkujohdin 5 voidaan kytkeä maatasoon ensimmäisen 10 kytkimen 7 kautta. Tämä on vaihtokytkin, jonka napa 7a voidaan yhdistää joko паpaan 7b tai 7c. Edellisessä tapauksessa ensimmäinen oikosulkujohdin kytkeytyy maatasoon induktiivisen elementin 8 kautta ja jalkimmäisessä tapauksessa suoraan. Induktiivisen elementin sijasta voidaan käyttää kapasitiivista elementtiä tai vaihtoehtoina voivat olla nämä molemmat suoran kytkennän lisäksi. Toinen oikosulku-15 johdin 6 voidaan kytkeä maatasoon toisen kytkimen 9 kautta. Tämä on sulkukytkin, jonka napa 9a voidaan yhdistää napaan 9h. Tässä tapauksessa toinen oikosulkujohdin kytkeytyy suoraan maatasoon. Kytkimen 7 tilan määrää ohjaimesta 13 tuleva ensimmäinen ohjaussignaali SDI ja kytkimen 9 tilan ohjaimesta 13 tuleva toinen ohjaussignaali Suz. Antonnirakenteen resonanssitaajuutta muutetaan kytkimiä 7 ja 9 20 ohjaamalla. Kaksitilaisten kytkimien tapauksessa vailutoelutoisia oikosulkujärjestelyjä ja samalla resonanssitaajuuksia on neljä. Näistä käytetään kolmea: Alin taajuus saadaan, kun ensimmainen olkosulkujohdin kytketään induktiivisen elementin kautta ja toisen oikosulkujohtimen pää on "ilmassa". Ylempi taajuus saadaan, kun ensimmäinen oikosulkujohdin kytketään suoraan maatasoon ja toisen oikosulkujohti 25 men pää on ilmassa. Ylin taajuus saadaan, kun ensimmäinen oikosulkujohdin kytketään induktiivisen elementin kautta ja toinen oikosulkujohdin suoraan maatasoon. Säteilevän tason ja siihen liittyvien johtimien välimatkojen mitoituksella voidaan määrätä kolmea resonaussitaajuutta vastaavien toimintakaistojen välit.

Ratkaisun haittana on, että tarvittaessa monikaista-antennia yllä mainittuja toimintakaistoja on käytännössä vaikea tai mahdoton järjestää kyseessä olevien järjestelmien käyttämien kaistojen kohdille. Lisäksi rakenne sisältää tavalliseen PIFAan (planar inverted F-antenna) verrattuna toisen oikosulkujohtimen järjestelyineen, mikä lisää antennin kokoa ja valmistuskustannuksia.

35 Keksinnön tarkoitus on vähentää edellä mainittuja, tekniikan tasoon liittyviä haitto ja. Keksinnön mukaiselle säädettävälle tasoantennille on tunnusomaista, mitä on

30-08-2002

10

15

2.0

3

esitetty itsenäisessä patenttivaatimuksessa 1. Keksinnön mukaiselle radiolaitteelle on tunnusomaista, mitä on esitetty itsenäisessä patenttivaatimuksessa 12. Keksinnön eräitä edullisia suoritusmuotoja on esitetty epäitsenäisissä patenttivantimuksissa.

Keksinnön perusajatus on seuraava: Antenni on perusrakenteeltaan PIFA, jossa on kiinteä oikosulkujohdin säteilevän tason ja maatason välissä. PIFAn perusrakenteeseen kuuluvan dielektrisen osan pinnalle sijoitetaan johdeliuska siten, että tällä on merkittävä sähkömagneettinen kytkentä säteilevään tasoon. Johdeliuska voidaan yhdistää kytkimen avulla suoraan galvaanisesti tai sarjaclementin kautta maatasoon. Kun kytkin suljetaan, säteilevän tason sähköinen pituus oikosulkupisteestä mitattuna muuttuu, jolloin myös antennin resonanssitaajuus muuttuu. Johdeliuska voidaan sijoittaa monikaista-antennin tapauksessa niin, etta sillä on merkittävä sähkömagneettinen kytkentä yhteen tai useampaan säteilevään elementtiin.

Keksinnön etuna on, että PIFA-tyyppisen tasoantennin säätö onnistuu pienillä lisäosilla, jotka eivät edellytä muutoksia antennin perusrakenteeseen. Tästä seuraa, että antennin koko ei muutu ja että säädettävyyden aiheuttamat lisäkustannukset ovat suhteellisen pienet. Lisäksi keksinnön etuna on, että sen mukaisen johdeliuskan vaikutus voidaan kohdistaa halutulla tavalla csimcrkiksi kaksikaista-antennin alempaan tai ylempään toimintakaistaan tai myös molempiin toimintakaistoihin. Edelleen koksinnön otuna on, ottä son mukaisen järjestelyn aiheuttama antennin häviöiden kasvu on suhteellisen pieni.

Seuraavassa keksintöä selostetaan yksityiskohtaisesti. Selostuksessa viitataan oheisiin piirustuksiin, joissa

- esittää esimerkkiä tekniikan tason mukaisesta säädenävästä tasoantennista. kuva l
- esittää esimerkkiä keksinnön mukaisesta säädettävästä tasoantennista, kuva 2a
- esittää kuvan 2a tasoantennin antennipiirilevyä alapuolelta nähtynä, 25 kuva 2b
 - esittää kuvan 2a mukaisen järjestelyn vaikutusta antennin toimintakaiskuva 3 toihin,
 - esittää toista esimerkkia keksinnön mukaisesta säädettävästä tasoantennista, kniva 4
 - esittää kuvan 4 mukaisen järjestelyn vaikutusta antennin toimintakaistoihin, киуа 5
- esittää kolmatta esimerkkiä keksinnön mukaisesta säädettävästä tasoanten-30 kuva 6 nista,

MISTÄ- +35885586701

esittää neljättä esimerkkiä keksinnön mukaisesta säädettävästä tasoantenniskuva 7

ta ja

kuva 8 esittää esimerkkiä keksinnön mukaisella antennilla varustetusta radiolaitteesta.

Kuva 1 selostettiin jo tekniikan tason kuvanksen yhteydessä.

5 Kuvissa 2a,b on esimerkki keksinnön mukaisesta säädettävästä tasoantennista. Kuvassa 2a näkyy osa radiolaitteen, jonka antennista on kysymys, piirilevystä 200. Radiolaitteen piirilevyn yläpinta on suurimmaksi osaksi johtava toimien tasoantennin maatasona 210 ja samalla signaalimaana GND. Piirilevyn 200 päädyn yläpuolella, dielektristen kappaleiden 251 ja 252 määräämällä korkeudella, on suorakulmai-10 nen dielektrinen levy 205. Tämän yläpinnalla on antennin säteilevä taso 220. Säteilevään tasoon liittyy antennin syöttöjohdin 212 syöttöpisteessä F ja oikosulkujohdin 215 oikosulkupisteessä S. Oikosulkujohdin yhdistää säteilevän tason galvaanisesti maatasoon antennin impedanssin sovittamiseksi. Antenni on siis PIFA-tyyppinen. Säteilevässä tasossa on levyn pitkästä reunasta ja syöttöpisteestä katsottuna oikosul-15 kupisteen ulommalta puolelta alkava ensimmäinen rako 225. Tämä on muotoiltu niin, että säteilevään tasoon muodostuu johtava haara R1, jossa on oikosulkupisteestä lähtien levyn lyhyen sivun suuntainen ensimmäinen osuus, levyn pitkän sivun suuntainen ja toiseen pitkään reunaan rajautuva toinen osuus, levyn lyhyen sivun suuntainen ja lyhyeen reunaan rajautuva kolmas osuus, levyn pitkän sivun suuntai-20 nen ja pitkaan reunaan rajautuva neljäs osuus, tason keskialueelle suuntautuva viides osuus ja levyn pitkiin sivun suuntainen kuudes osuus. Haaran B1 pää, eli kuudes osuus, on tällöin toisen, kolmannen ja neljännen osuuden muodostaman U-kuvion keskellä. Lisäksi säteilevässä tasossa 220 on toinen rako 226, joka alkaa samalta pitkällä reunalta kuin ensimmäinenkin rako ja menee syöttö- ja oikosulkupisteiden 25 välistä. Toisen raon toinen, suljettu pää on lähellä säteilevän tason vastakkaista pitkää sivua.

Kuvan 2a esimerkissä antenni on kaksikaistainen. Haara B1 muodostaa yhdessä maatason kanssa resonaattorin, jonka perusresonanasitaajuus on antennin alemmalla toimintakaistalla. Toinen rako 226 muodostaa yhdessä ympäröivän johdetasou ja maatason kanssa resonaattorin, jonka perusresonanssitaajuus on antennin ylemmällä toimintakaistalla.

Dielektrisen levyn 205 alapinnalla on kuvassa 2a katkoviivalla piirrettynä keksinnön mukainen johde-elementti 230. Tässä esimerkissä se on suorakulmainen johde-liuska, joka lähtee levyn toisesta pitkästä reunasta yläpinnalla olevan johdehaaran B1 neljännen osuuden kohdalta ja ulottuu haaran B1 kuudennen osuuden kohdalle.

30

35

10

25

30

35

Johdeliuskan 230 pinta-ala on siksi suuri, euz sillä on merkittävä sähkömagneettinen kytkentä antennin säteilevään tasoon, edellä kerrotusta sijainnista johtuen lähinnä johdehaaraan B1. Johdeliuskaa 230 voidaan tästä syystä nimittää parasiittiseksi elementiksi. Termi "parasiittinen" viittaa myös patenttivaatimuksissa rakenneusaan, jolla on merkittävä sähkömagneettinen kytkentä antennin säteilevään tasoon.

Johdeliuska 230 on yhdistetty kytkinjohtimella 231 radiolaitteen piirilevyllä 200 olevan kytkimen SW ensimmäiseen napaan. Kytkimen SW toinen napa taas on yhdistetty suoraan maatasoon. Kytkimen navat voidaan yhdistää ja erottaa ohjaussignaalilla CO. Kun ensimmäinen napa on kytketty toiseen napaan, johdeliuska 230 on kytketty maatasoon, ja säteilevän haaran B1 väliltä on tietty, sähkömagneettisen kytkennän voimakkuudesta riippuva impedanssi signaalimaahan. Sähkömagneettinen kytkentä on tässä tapauksessa voittopuolisesti kapasitiivinen, mistä syystä haaran B1 sähköinen pituus on suurempi ja antennin vastaava resonanssitaajuus pienempi kuin ilman mainittua kytkentää.

15 Kuvassa 2b on antennipiirilevy altapäin nähtynä. Dielektrisen levyn 205 pinnalla on johdeliuska 230. Säteilevän tason raot ja haara B1 näkyvät nyt katkoviivoilla. Kytkin SW on esitetty piirrosmerkkinä. Käytännössä kytkin on esimerkiksi pin-diodi tai kanavatransistori.

Kuvassa 3 on esimerkki parasiittisen johdeliuskan kytkennän vaikutuksesta anten-20 nin toimintakaistoihin kuvan 2a mukaisessa rakenteessa. Kuvassa 3 on antennin heijastuskertoimen S11 mittaustuloksia. Kuvaaja 31 näyttää heijastuskertoimen muuttumisen taajuuden funktiona, kun johdeliuskaa ei ole kytketty maahan, ja kuvaaja 32 heijastuskertoimen muuttumisen, kun johdeliuska on kytketty maahan. Kuvaajia verrattaessa havaitaan, että alempi toimintakaista siirtyy alaspäin ja heijastuskertoimen minimiarvo samalla pienenee eli paranee hiukan. Esimerkkitapauksessa taajuus f₁, eli kaistan keskitaajuus aluksi, on 950 MHz, ja sen siirtymä Δf₁ on noin -80 MHz. Rakenne voidaan helposti järjestää niin, että toimintakaista kanaa GSM900järjestelmän joko vastaanotto- tai lähetysalueen riippuen siitä, onko kytkin SW johtamaton vai johtava. Ylemmäliä, 2 GHz:n alueelle sijoimivalla toimintakaistalla kytkimen sulkemisen aiheuttamat muutokset ovat hyvin pieniä.

Kuvassa 4 on toinen esimerkki keksinnön mukaisesta säädettävästä tasoantennista. Perusrakenne on samanlainen kuin kuvassa 2a, ainoana erona on parasiittisen johdeliuskan sijoitus ja koko. Kuvassa 4 onkin vain antennipiirilevy altapäin nähtynä. Kuvaan 2b verrattuna johdeliuska 430 on nyt dielektrisen levyn 405 vastakkaisella pitkällä sivulla niin, että se peittää suuren osan säteilevän haaran B1 toisesta osuu-

10

15

20

25

30

35

desta. Lisäksi se peittää osan toisesta, säteilevästä raosta 426 tämän suljetun pään puolelta.

Kuvassa 5 näkyy parasiittisen johdeliuskan kytkennän vaikutus antennin toimintakaistoihin kuvaa 4 vastaavassa antennissa. Kuvaaja 51 näyttää heijastuskertoimen S11 muuttumisen taajuuden funktiona, kun johdeliuskaa ei ole kytketty maahan, ja kuvaaja 52 heijastuskertoimen muuttumisen, kun johdeliuska on kytketty maahan. Kuvaajia verrattaessa havaitaan, että alempi toimintakaista siirtyy alaspäin. Taajuus f₁, eli alemman kaistan keskitaajuus aluksi, on 950 MIIz, ja sen siirtymä Δf₁ on noin -140 MHz. Ylempi, 2 GHz:n alueelle sijoittuva toimintakaista siirtyy ylöspäin ja heijastuskertoimen minimiarvo samalla tässä tapauksessa paranee selvästi. Kaistan siirtyminen ylöspäin johtuu siitä, että johdeliuska 430 aiheuttaa lisäkapasitanssia rakoon 426 perustuvan neljännesaaltoresonaattorin siinä päässä, jossa vallitsee magneettikenttä. Tällöin rakosäteilijän sähköinen pituus pienenee ja resonanssitaajuus kasvaa. Ylemmän toimintakaistan siirtymä Δf₂ on kuvan 4 esimerkkitapauksessa noin 110 MHz.

Kuvassa 6 on kolmas esimerkki keksinnön mukaisesta säädettävasta tasoantennista. Perusrakenne on samanlainen kuin kuvassa 2a. Erona on, että parasiittinen johdeliuska 630 on sijoitettu nyt antennipiirilevyn 605 sijasta tätä paikoillaan pitävän dielektrisen kappaleen 651 pystysuuntaiselle pinnalle. Kuvassa 6 on antennipiirilevy piirretty läpinäkyväksi johdeliuskan havainnollistamiseksi paremmin. Leveän suorakulmaisen U:n muotoinen dielektrinen kappale 651 kiertää tasoantennin sitä päättyä, jonka lähellä syöttö- ja oikosulkupiste sekä toinen, sateilevä rako ovat. Johdeliuska 630 on kiinnitetty dielektrisen kappaleen 651 sisäpinnalle. Siinä on tässä esimerkissä dielektrisen kappaleen 651 antennipiirilevyn päätlyn suuntaisen seinämän pituinen osuus ja lisäksi tätä lyhyemmät antennipiirilevyn pitkien sivujen suuntaiset osuudet. Johdeliuskalla 630 on keksinnön mukaisesti vain sähkömagneettinen kytkentä säteilevään tasoon 620.

Kuvan 6 järjestelyllä saadaan aikaan, että johdinliuskan kytkeminen maahan vaikuttaa antennin ylempään toimintakaistaan, mutta ei juurikaan alempaan toimintakaistaan. Tämä on ymmärrettävää säteilevän tason toisen raon ja johdehaaran B1 sijainnin perusteella. Ylempi kaista saadaan siirtymään ylöspäin esimerkiksi 60 MIIz. Vähäinen vaikutus alempaan kaistaan on tätä alaspäin siirtävä. Jos johdinliuska sijoitetaan vastaavalla tavalla antennin vastakkaisessa päädyssä olevan toisen dielektrisen kappaleen 652 pinnalle, johdinliuskan kytkeminen maahan vaikuttaa luonnollisesti voimakkaasti antennin alempaan toimintakaistaan. Sen sijaan vaikutus ylempään toimintakaistaan on mitätön.

15

Kuvassa 7 on neljäs esimerkki keksinnön mukaisesta säädettävästä tasoantennista. PIFAn perusrakenne poikkeaa edellisten esimerkkien rakenteesta. Säteilevä taso 720 on nyt jäykähkö johdelevy eli pelti, joka on tuettu alla olevaan radiolaitteen piirilevyyn 700 dielektrisellä kehyksellä 750. Tästä on piirretty näkyviin vain osa. Syöttöjohdin 712 ja oikosulkujohdin 715 ovat sätcilevän tason toisella pitkällä sivulla lähellä tason erästä kulmausta. Ne ovat jousikosketintyyppiset ja samaa yhtenäistä kappaletta säteilevän tason kanssa. Säteilevää tasoa asennettaessa koskettimet painautuvat jousivoimalla piirilevyn 700 yläpintaa vasten, oikosulkujohtimen kosketin maatasoa GND vasten ja syöttöjohtimen kosketin maatasosta eristettyä kosketinpintaa vasten. Sateilevässä rasossa 720 on rako 725, joka alkaa tason reunasta oikosulkupisteen 8 vierestä ja päättyy tason sisäalueelle. Raon 725 muoto on sellainen, että sateilevä taso jakautuu oikosulkupisteestä katsottuna ensimmäiseen ja toiseen haaraan. Ensimmäinen haam B1 kiertää tason reunoja pitkin ja ympäröi toista, lyhyempää haaraa B2. Tämäkin antenni on siis kaksikaistainen. Keksinnön mukainen parasiittinen johdeliuska 730 on kiinnitetty tai muuten muodostettu dielektrisen kehyksen 750 pystysuuntaiselle sisäpinnalle antennin sille pitkälle sivulle, jossa ovat syöttö ja oikosulkujohdin. Johdeliuska 730 on tällöin ensimmäisen haaran B1 viimeisen osuuden alapuolella, minkä vuoksi johdeliuskan kytkeminen vaikuttaa käytännössä vain antennin alemman toimintakaistan paikkaan

Kuvan 7 csimcrkissä parasiittinen elementti on yhdistetty kytkimelle SW, jonka toinen napa on yhdistetty signaalimaahan pelkän johtimen sijasta impedanssin Z omaavan rakenneosan kautta. Impedanssia Z voidaan käyttää apuna, jos toimintakaistojen siirtymiä ei saada halutun suuruisiksi vain parasiittisen elementin paikan valinnalla. Impedanssi on joko puhtaasti induktiivinen tai puhtaasti kapasitiivinen; resistiivinen osa ei tule kysymykseen sen aiheuttamien häviöiden vuoksi. Tietenkin impedanssi Z voi olla nolla myös kuvan 7 rakenteessa.

Kuvassa 8 on radiolaite RD, jossa on keksinnön mukainen säädettävä tasoantenni 80.

Etuliitteet "ala" ja "ylä" samoinkuin sanat "vaaka" ja "pysty" viittaavat tässä selostuksessa ja patenttivaatimuksissa antennien kuvissa esitettyihin asentoihin, eikä niilla ole tekemistä laitteen käyttöasennon kanssa.

Edellä on kuvattu esimerkkejä keksimiön mukaisesta tasoantennista. Niistä havaitaan, että parasiittinen elementti voidaan järjestää johonkin sellaiseen antennirakenteen osaan, joka tarvitaan muutenkin. Kun lisäksi elementti on liuskamainen, se ei tee rakenteesta isompaa eikä mutkikkaampaa. Esimerkeistä nähdään myös, että kak-

8

sikaista-antenneissa toimintakaistan siirtyminen voidaan haluttaessa rajoittaa joko alempaan tai ylempään kaistaan. Tämä rajoitus, samoin kuin toimintakaistojen muutos ylipäätään, määräytyy johdeliuskan sijainnista ja koosta. Toimintakaistan siirtymän suuruutta voidaan antennityypistä riippumatta asetella myös lisäimpedanssin avulla. Tämä voi olla myös sähköisesti säädettävä kapasitanssidiodiin perustuen. Parasiittisen elementin muoto ja paikka voivat vaihdella suuresti. Samoin antennin perusrakenne voi poiketa esimerkeissä esitetyistä. Antenni voi olla esimerkiksi keraaminen, jolloin parasiittinen elementtikin on keraamin johtava pinnoitealue. Keraamikappaleen päällä voi olla lasittamalla muodostettu kerros, joka erottaa antennin säteilevät elementit parasiittisesta elementistä. Keksinnöllistä ajatusta voidaan soveltaa eri tavoin itsenäisen patenttivaatimuksen 1 asettamissa rajoissa.

Patenttivaatimukset

- 1. Säädettävä tasoantenni, jossa on maataso (210; GND), säteilevä taso (220; 620; 720) ja tämän dielektrinen tukiosa (205; 405; 651; 750), antennin syöttöjohdin (212; 712), mainittujen tasojen välinen oikosulkujohdin (215; 715) sekä kytkin (SW) antennin ainakin yhden resonanssitaajuuden muuttamiseksi, tunnettu siitä, että siinä on lisäksi mainittuun dielektriseen tukiosaan kiinnittyvä parasiittinen johdeelementti (230; 430; 630; 730), joka on galvaanisessa yhteydessä mainitun kytkimen (SW) ensimmäiseen napaan, ja kytkimen toisella navalla on kytkentä maatasoon.
- 2. Patenttivaatimuksen 1 mukainen tasoantenni, tunnettu siitä, että mainittu parasiittinen johde-elementti on johdeliuska.
 - 3. Patenttivaatimuksen 2 mukainen tasoantenni, jossa säteilevä taso (220) on johdekerros antennipiirilevyn yläpinnalla, tunnettu siitä, että mainittu dielektrinen tukiosa on antennipiirilevyn dielektrinen kerros (205) ja mainittu johdeliuska (230; 430) on antennipiirilevyn alapinnalla.
 - 4. Patenttivaatimuksen 3 mukainen tasoantenni, jolla on ainakin ensimmäinen (B1) ja toinen (226) säteilevä elementti, jotka resonoivat eri toimintakaistoilla, tunnettu siitä, että mainittu johdeliuska (230) on pystysuunnassa koko alaltaan ensimmäisen säteilevän elementin (B1) kohdalla.
- 5. Patenttivaatimuksen 3 mukainen tasoantenni, jolla on ainakin ensimmäinen (B1) ja toinen (426) säteilevä elementti, jotka resonoivat eri toimintakaistoilla, tunnettu siita, että mainitun johdeliuskan eräs ensimmäinen osa on pystysuunnassa ensimmäisen säteilevän elementin (B1) kohdalla ja johdeliuskan eräs toinen osa on pystysuunnassa toisen säteilevän elementin (426) kohdalla.
- 25 6. Patenttivaatimuksen 5 mukainen tasoantenni, tunnettu siitä, enä toinen säteilevä elementti (426) on rakosäteilijä.
 - 7. Pateuttivaatimuksen 2 mukainen tasoantenni, tunnettu siitä, että mainittu dielektrinen tukiosa on säteilevää tasoa tietyllä etäisyydellä maatasosta pitävä tukikehys (651; 750), ja mainittu johdeliuska (630; 730) on tämän tukikehyksen pystysuuntaisella pinnalla.
 - 8. Patenttivaatimuksen 7 mukainen tasoantenni, tunnettu siitä, että säteilevä taso on erillinen pelti (720).

30

- 9. Patenttivaatimuksen 7 mukainen tasoantenni, tunnettu siitä, että säteilevä taso on johdekerros (620) antennipiirilevyn yläpinnalla.
- 10. Patenttivaatimuksen 1 mukainen tasoantenni, tunnettu siitä, että kytkimen toisen navan mainittu kytkentä maatasoon on galvaaninen.
- 5 II. Patenttivaatimuksen 1 mukainen tasoantenni, tunnettu siitä, että kytkimen toisen navan mainittu kytkentä maatasoon on reaktiivinen antennin resonanssitaajuuden siirtymän suuruuden asettamiseksi.
- 12. Radiolaite (RD), jossa on säädenävä tasoantenni (80), joka käsittää maatason, säteilevän tason ja tämän dielektrisen tukiosan, antennin syöttöjohtimen, mainittujen tasojen välisen oikosulkujohtimen sekä kytkimen antennin ainakin yhden resonanssitaajuuden muuttamiseksi, tunnettu siitä, että tasoantenni käsittää lisäksi mainittuun dielektriseen tukiosaan kiinnittyvän parasiittisen johde-elementin, joka on galvaanisessa yhteydessä mainitun kytkimen ensimmäiseen napaan, ja kytkimen toisella navalla on kytkentä maatasoon.

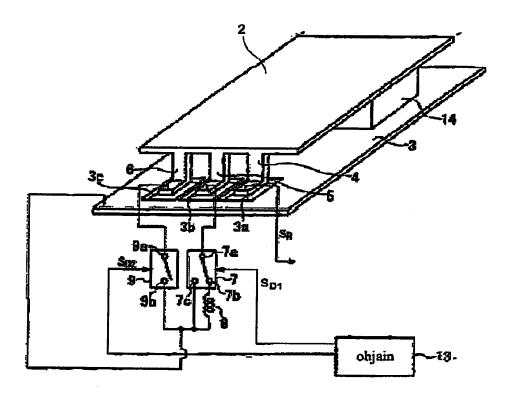
L 41

(57) Tiivistelmä

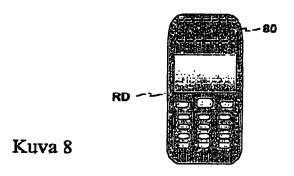
Keksintö koskee erityisesti matkaviestimiin soveltuvaa säädettävää tasoantennia sekä tällaisella antennilla varustettua radiolaitetta. Antenni on perusrakenteeltaan PIFA. Jonkin dielektrisen osan (205) pinnalle sijoitetaan johdeliuska (230) siten, että tällä on merkittävä sähkömagneettinen kytkentä säteilevään tasoon (220). Johdeliuska voidaan yhdistää kytkimen (SW) avulla maatasoon. Kun kytkin suljetaan, säteilevän tason sähköinen pituus oikosulkupisteestä (S) mitattuna muuttuu, jolloin myös antennin resonanssitaajuus muuttuu. Muutos riippuu johdeliuskan sijainnista ja kuusta. Juhdeliuska voidaan sijoittaa monikaista-antennin tapauksessa niin, että sillä on merkittävä sähkömagneettinen kytkentä yhteen tai uscampaan säteilevään elementtiin (B1, 226). Tasoantennin säätö onnistuu pienillä lisäosilla, jotka eivät edellytä muutoksia antennin perusrakenteeseen eivätkä suurenna antennin kokoa.

Kuva 2a

L 5

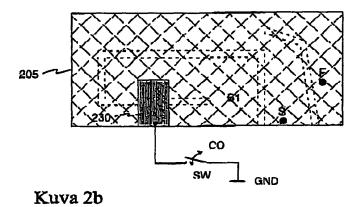
Kuva 1 TEKNIIKAN TASO

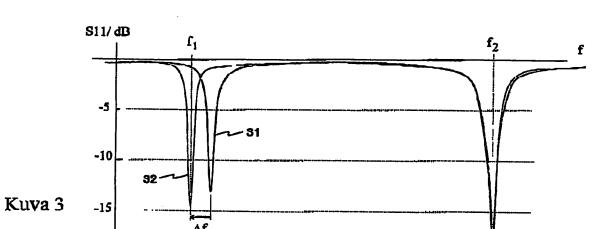
a:

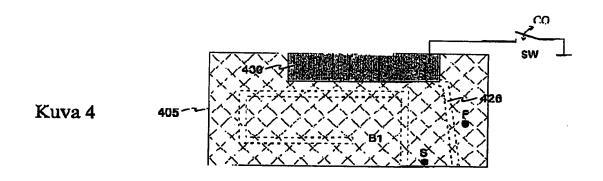
226 225 205 251 252 231 210 212 SW 200

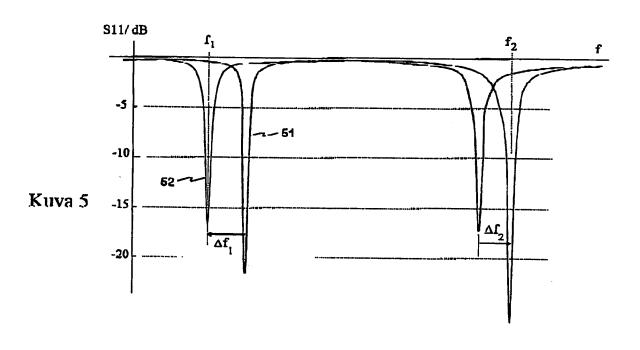
Kuva 2a

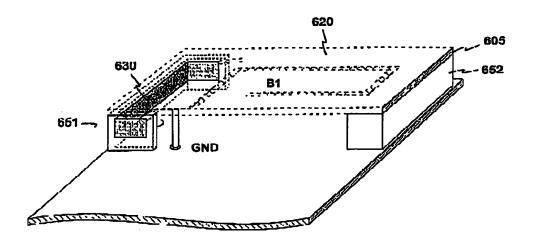

L 5

Kuva 6

